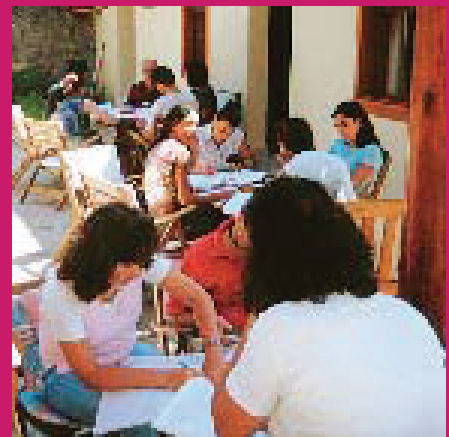

Refleksjoner over Sjælens Liv

Ruhi Institut

Bestil 1

Refleksjoner over Sjælens Liv

Ruhi Instituttet

Bøger i serien:

Nedenfor står de aktuelle titler i den serie, der er udviklet af Ruhi Instituttet. Bøgerne er beregnet til at blive brugt som hovedsekvensen af kurser i en systematisk indsats for at forbedre unges og voksnes kapacitet til at tjene deres samfund. Ruhi Instituttet udvikler også et sæt kurser, der forgrener sig ud fra seriens tredje bog, der træner bahá'í børneklasse lærere, samt et andet sæt ud fra bog 5, som uddanner animatorer til juniorgrupper. Disse bøger er også angivet i nedenstående liste. Bemærk, at listen kan blive ændret, efterhånden som erfaringerne i marken skrider frem, og at yderligere titler vil blive tilføjet, efterhånden som nogle af de elementer i læseplanen, der for tiden er under udvikling, når til det stadium, hvor de kan gøres tilgængelige for alle.

Bog 1	Refleksioner over Sjælens Liv
Bog 2	At Rejse Sig for at Tjene
Bog 3	Undervisning af Børn, Trin 1
<i>Teaching Children's Classes Grade 2 (branch course)</i>
<i>Teaching Children's Classes Grade 3 (branch course)</i>
<i>Teaching Children's Classes Grade 4 (branch course)</i>
Bog 4	Tvillingemanifestationerne
Bog 5	<i>Releasing the Powers of Junior Youth</i>
<i>Initial Impulse: The first branch course of Book 5</i>
<i>Widening Circle: The second branch course of Book 5</i>
Bog 6	Undervisning i Guds Sag
Bog 7	At Vandre Sammen på Tjenestens Sti
Bog 8	<i>The Covenant of Bahá'u'lláh</i>
Bog 9	<i>Gaining an Historical Perspective</i>
Bog 10	<i>Building Vibrant Communities</i>
Bog 11	<i>Material Means</i>
Bog 12	(forthcoming)
Bog 13	<i>Engaging in Social Action</i>
Bog 14	(forthcoming)

Copyright © 2009, 2018, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Edition 4.1.2.PE.PV (provisional translation) published in January 2021

Originally published in Spanish as *Reflexiones sobre la vida del espíritu*
Copyright © 1987, 1995, 2008, 2020 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-59880-3-3

Citaterne i bogen er fra oversættelseskomiteen og de er i en midlertidig version; de er endnu ikke autoriserede. Af samme grund er der ikke referencer på dansk. Materialet stilles dog nu til rådighed som en foreløbig udgave, da der er stor interesse for at begynde at bruge det.

Tryk derfor kun det præcise antal, der skal bruges – der kommer en anden udgave senere!
Det betyder også, at fejl stadig kan nå at rettes, så man må gerne melde tilbage til Materialeholdet.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Udgivet af Dansk Bahá'í Forlag
Sofievej 28
2900 Hellerup

Indhold

Nogle overvejelser for tutoren	v
At forstå Bahá'í Skrifterne	1
Bøn	13
Livet og døden	29

Nogle overvejelser for tutoren

Antallet af steder verden over, hvor man studerer ‘Refleksioner over Sjælens Liv’, den første bog i den hovedsekvens af kurser, der tilbydes af Ruhi Institutet, har været stigende i mange år. I langt de fleste tilfælde læses materialet af en gruppe venner, der kan udgøre en studiegruppe, der måske mødes regelmæssigt, måske kommer sammen til en kampagne arrangeret til intensivt studie eller måske samles på et lejrhold. Uanset anledningen fungerer et medlem af gruppen som tutor. Forholdet mellem tutoren og de andre deltagere er ikke som lærer-til-elev; alle er bevidst engagerede i en proces, hvori enhver forsøger at lære. Men læreren er heller ikke en uengageret og passiv facilitator af samtalen. Efter at have gennemført et tilstrækkeligt antal kurser i sekvensen og gennemført de tjenestehandlinger, de opmuntrer til, er han eller hun i stand til at hjælpe hvert medlem af gruppen til at nå dét, der er målet med det materiale, som bliver studeret. De, der fungerer som tutorer for Bog 1, vil måske finde det nyttigt fra tid til anden at gennemgå de idéer, der er præsenteret i denne introduktion.

Deltagere verden over kommer til dette første institutkursus fra forskellige baggrunde. Nogle er allerede medlemmer af bahá’í-samfundet, der håber at forøge deres kapacitet til at tjene den sag, de har taget til sig. Andre ser kurset som begyndelsen på deres udforskning af bahá’í-troen som en religion. Andre igen tiltrækkes af bahá’í-idealene og ønsker at blive bekendt med bahá’í-samfundets mål og bestræbelser. Desuden er der et stigende antal af især unge mennesker, der tager kurset som et indledende skridt, fordi de ønsker at udvikle deres kapacitet til at tjene samfundet, ofte gennem et af de programmer, der fremmes af bahá’í-samfundet.

Det skal fra begyndelsen være klart for alle deltagere, at Ruhi Institutets kurser tegner en tjenestesti for menneskeheden, hvorpå vi hver især går i vores eget tempo, idet vi hjælper andre og også modtager hjælp fra andre. At gå på denne sti indebærer en stræben efter et tosidet moralsk formål: at tage sig af ens egen åndelige og intellektuelle vækst og at bidrage til transformationen af samfundet. Fremskridt på stien indebærer udviklingen af en del evner og viden, åndelige kvaliteter og prisværdige holdninger, såvel som en række færdigheder og kompetencer. De kilder til viden, som Institutets bøger trækker på, er på den ene side bahá’í-troens lære, og på den anden side det verdensomspændende bahá’í-samfunds akkumulerede erfaring med at fremme materiel og åndelig civilisation. Det er Bahá’u’lláhs vision om det menneske, vi kan blive til, og om den civilisation, vi kan bygge, der inspirerer Institutet. Det formodes, at alle deltagerne, uafhængigt af baggrund, er åbne for at favne denne vision, som er eksplicit i alle dele af hver bog.

I en verden, hvor overbevisninger og ideologier er villige til at bruge et hvilket som helst middel for at vinde tilhængere, vil en, der ikke er bekendt med troen, have oprigtige spørgsmål angående Ruhi Institutets intentioner, især “Bliver jeg bedt om at skifte religion?” eller “Bliver jeg bedt om at tilslutte mig en religion?” Sådanne spørgsmål giver tutoren en mulighed for at forklare formålet med kursus-sekvensen, som skitseret ovenfor. Skønt det er naturligt, at bahá’ier vil være ivrige efter at se deres venner tilslutte sig samfundet, vil en tutor måske ønske at tilføje, at deres egen tro forbyder dem at missionere. At gå på den tjenestens sti, som Institutets kurser åbner for, kræver en evigtvoksende forståelse af Bahá’u’lláhs

læresætninger, hvilket materialet forsøger at fremsætte utvetydigt. Accept og tro er anliggender, der frit skal overvejes af hver enkelt og uden pres.

Det er derfor ikke overraskende, at det er med spørgsmålet om forståelse, der er så centralt for alle bøger i sekvensen, at denne første bog begynder. At læse fra de hellige skrifter er ikke det samme som at læse de mange tusinde sider, som en person ser i sit liv, og delen 'At forstå Bahá'í Skrifterne' søger at fremelske den vane at læse passager fra de hellige skrifter hver dag og meditere over deres betydning; en vane, der i høj grad vil hjælpe deltagerne, når de påbegynder tjenestens sti. For at vejlede dem i studiet deraf må tutoren gøre sig mange overvejelser over emnet forståelse.

Bahá'í Skrifterne indeholder dybe åndelige sandheder, og selvom vi bestræber os på at gøre fremskridt i vores forståelse af deres uendelige betydning, ved vi, at vi aldrig kan nå en endegyldig afslutning. Vi får generelt en basal forståelse af den umiddelbare betydning af et afsnit, når vi læser det for første gang, og kapitel 1 i første del bruger dette som begyndelsespunkt. På denne måde bliver deltagerne, efter at have læst citatet "Forbedringen af verden kan opnås gennem rene og prægtige gerninger, gennem prisværdig og sømmelig adfærd" simpelthen spurgt, "Hvordan kan forbedringen af verden opnås?" Ved første øjekast virker spørgsmål og øvelser af denne slags simple. Men mange års erfaring ser ud til at retfærdiggøre Instituttets beslutning om at begynde på denne måde. Vi har alle brug for at blive mindet om, at forstanden, i sin hast med at finde lagene af sandhed i en passage, ikke skal overse dens umiddelbare betydning. Opmærksomhed på dette første lag af forståelse viser sig også at være absolut nødvendig for grupperådslagningen; den styrker enhed i tænkning, som let opnås, når personlige meninger får lov at blive oplyst af guddommelig visdom.

Det er vigtigt her at bemærke, at forståelse af den umiddelbare betydning af de fleste passager ikke får gavn af lange diskussioner om enkelte ord ude af sammenhæng. Når det er sagt, kan det dog, lejlighedsvist, være nødvendigt for en gruppe at slå et ord op i en ordbog. Hvad der imidlertid kunne være mere frugtbar, er, at deltagerne lærer, hvordan man kan udlede betydningerne af ord fra hele sætninger og afsnit.

For at forståelse kan ekspandere ud over den umiddelbare betydning, kan eksempler, der viser, hvordan idéer kan finde konkret udtryk, være nyttige. Alt, hvad der er brug for i den henseende, er enkle øvelser. I afsnit 2 bliver deltagerne for eksempel bedt om, i lyset af en passage, de netop har læst, at bestemme, om bestemte karaktertræk er prisværdige. I en lignende øvelse i kapitel 4 opmuntres de til at benævne fem dyder og så beslutte, om det er muligt at tilegne sig nogen af dem, hvis der ikke er sandfærdighed – beskrevet i Skrifterne som "grundlaget for alle menneskelige dyder".

For at opnå sit formål kræver første del et yderligere fremskridt i forståelse ved at udfordre deltagerne til at tænke på nogle af implikationerne af de præsenterede passager. I kapitel 2 bliver de pålagt at beslutte om udsagnet "Der er så få gode mennesker i verden, at deres handlinger ikke har nogen indflydelse" er sandt. Her er hensigten ikke at få deltagerens holdninger frem. Tutoren må standse op og spørge ind til begrundelsen for deltagerens svar. At udsagnet nødvendigvis må være forkert, da det modsiger det første citat i den foregående afsnit, er den konklusion, gruppen bør nå frem til. Spørgsmålet, om bahá'ier må skrifte deres synder for andre, er også et eksempel på denne slags øvelse. Det henviser til forbuddet i læren mod skriftemål som en måde at få syndsforladelse på, som, selvom det ikke udtrykkeligt bliver nævnt i nogen af de passager, der bliver studeret, kan udledes ved at udforske betydningen af verset "Kræv dig selv til regnskab hver dag, før du kaldes til regnskab."

Øvelserne i første del forsøger på ingen måde at omfatte det udvalg af betydninger, der er nedfældet i de passager, der overvejes. Ét spørgsmål, som alle tutorer må overveje, er, hvor meget diskussion, der skal være i hver af øvelserne. Her er det vigtigt at huske på, at forlængede overvejelser, ved at introducere mange relaterede, men perifere, begreber, har tendens til at formindske materialets effektivitet. Hver gruppe har brug for at etablere en rimelig fremgangsrytme; deltagerne skal have en klar fornemmelse af, at de går stabilt fremad i overensstemmelse med deres egne muligheder. Tutoren må imidlertid forblive opmærksom, så lektionerne ikke løbes igennem hurtigt og overfladisk uden tænksom analyse af øvelser. Grupper, der har brugt den fremgangsmåde og blot udfyldt svarene, har aldrig opnået varige resultater.

Et sidste punkt fortjener nogen omtale: Det påhviler tutoren at sikre, at ethvert medlem af gruppen forbliver engageret i den læringsproces, som materialet fremmer. At inddrage alle uden at presse nogen til at tale, er ofte en udfordring. Hvad der bør indses fra starten, er, at denne udfordring sjældent bliver opfyldt ved at stille spørgsmål som "Hvad betyder det for dig?" Spørgsmål af denne art har en tendens til at reducere viden og sandhed til meningsniveauet. Og så viser det sig vanskeligt at skabe en atmosfære, hvor rådslagning blandt gruppe-medlemmerne faktisk giver anledning til øget forståelse.

Den anden del af bogen omhandler, ligesom den første, en vane, der er essentiel for åndeligt liv: at bede regelmæssigt. Den tydeliggør i åbningskapitlet begrebet "tjenestesti", idet den foreslår, at vi for at gå på den sti skal være gennemsyrede af et tosidet formål. Deltagerne undersøger et indledende sæt citater, der giver indsigt i dette formåls karakter; et tema, der vil blive uddybet i fremtidige kurser.

Med dette tema som baggrund begynder anden del sin udforskning af betydningen af bøn. Den anvender en tilgang, der ligner den, der er beskrevet i de foregående afsnit. Spørgsmål og øvelser formuleres, så de fremmer forståelse af betydningen af de passager fra Skrifterne, der studeres. Efterhånden som gruppen går frem, kan det være nødvendigt for tutoren at bortvejre tvivl ved at analysere forestillinger, der har rod i fortolkninger og skikke fra en svunden tid. I nogle traditioner har ritual og form gradvis overskygget vigtigheden af indre tilstand, og derfor er der nu mange, der ignorerer nødvendigheden af bøn, som for den menneskelige sjæl er mindst lige så vigtig, som mad er for at nære kroppen.

Først og fremmest ønsker denne del at vække et ønske hos deltagere om at "tale med Gud" og at nærme sig Ham. Blandt de idéer, der behandles, er, hvad det betyder at komme i en tilstand af bøn, vores hjerters og sinds indstilling, når vi gør det, og de betingelser, der skal skabes i vores omgivelser, hvad enten vi er alene eller til en sammenkomst. Efter at have overvejet hvilke kræfter, der udvikles gennem fælles tilbedelse, bliver deltagerne spurgt, om de vil overveje at være vært for en sammenkomst med bøn og andagt.

Studiet af den tredje del af bogen, 'Livet og døden', vil forhåbentligt styrke den dedikerede indsats for at gå på tjenestens sti og give den en mere dyb betydning. Tjeneste i denne verden forstås bedst i livets fulde kontekst, der strækker sig ud over vores jordiske eksistens og fortsætter for evigt, efterhånden som vores sjæle udvikler sig gennem Guds verdener. I en dannelsesproces bør deltagerne, i modsætning til ved teknisk træning, blive mere og mere bevidste om meningen med og betydningen af det, de laver. Erfaringen indikerer, at det kun er, hvis en sådan bevidsthed vokser, at de vil komme til at se sig selv som aktive, ansvarlige "ejere" af deres egen læring.

Hvert kapitel af denne del åbnes med ét til tre citater fra Bahá'í Skrifterne efterfulgt af et par øvelser. Sproget i de passager, der er citeret i denne del, er mere krævende end i de to foregående. Det er naturligvis ikke nødvendigt, at gruppen dvæler ved svære ord. Tutoren vil ønske at sikre, at alle forstår den centrale idé, der adresseres i hvert kapitel, hvilket er præcis, hvad øvelserne prøver at få frem.

Givet emnets natur er der kun få øvelser, der involverer konkrete eksempler, og der er langt imellem dem. De fleste har en tendens til at virke på et konceptuelt niveau. Hvad der skal bemærkes, er, at nogle af de spørgsmål, der stilles ved øvelserne, ikke kan besvares hurtigt eller på en klar måde. De bliver introduceret for at øge opmærksomheden på emnet. Hvis deltagere blot tænker over sådanne spørgsmål, vil læringsmålet være opfyldt.

De første mange kapitler fokuserer på forholdet mellem sjælen og kroppen, som tilsammen udgør mennesket på dette eksistensplan. Den centrale idé, der præsenteres i disse kapitler, er, at sjælen ikke er en fysisk enhed; dens tilknytning til kroppen kan sammenlignes med lyset, der kommer til syne i et spejl. Hverken støvet, der dækker dets overflade, eller den eventuelle ødelæggelse af spejlet, kan påvirke lysets pragt. Død er blot en ændring af tilstand, når forbindelsen mellem krop og sjæl brydes; derefter fortsætter sjælen med at udvikle sig evigt frem mod sin Skaber.

Del tre vender sig derefter mod spørgsmålet om formålet med livet – at kende Gud og opnå Hans nærvær. Diskussionen her drejer sig om to brede temaer. Det første er formålet med vores liv i denne verden, og den anden sjælens rejse efter døden. Sjælen er et tegn fra Gud og kan afspejle alle Hans navne og egenskaber. Dog er potentialet inden i mennesket latent; det kan kun udvikles ved hjælp af Guds Manifestationer, disse helligede Væsener, der fra tid til anden kommer for at vejlede menneskeheden. Gennem den åndelige dannelse, De giver, kan de skatte, der er gemt inden i os, blive åbenbaret.

Angående sjælens rejse efter døden lægges en række spørgsmål frem, som deltagerne kan overveje: at de, der er trofaste mod Gud, vil opnå sand lykke; at ingen af os nogensinde vil kende vores egen afslutning på livet, og at vi derfor skal tilgive hinanden og ikke føle os overlegne over andre; at sjæle i den næste verden, ligesom i denne, vil fortsætte med at udvikle sig, og at de åndelige evner, vi udvikler her, vil hjælpe og assistere os der; at vi vil genkende vores elskede i rigerne ovenover, vil huske vores liv i denne verden og vil opleve at være i selskab med hellige og helligede sjæle.

Delen slutter med en passage fra Bahá'u'lláh's skrifter, hvor vi forsikres om goderne i den næste verden og indtrængende bliver bedt om ikke at lade denne verdens forandringer og risici bringe os sorg. Deltagerne bliver så bedt om at reflektere over, hvilke konsekvenser, dét de har studeret, vil have for deres egne liv.

At forstå Bahá'í Skrifterne

Formål

At styrke vanen med at læse afsnit
fra de Hellige Tekster hver dag
og at reflektere over deres betydning

KAPITEL 1

Formålet med denne del er at hjælpe jer med at udvikle og styrke vanen med at læse afsnit fra de Hellige Skrifter hver dag og at reflektere over deres betydning. Den begynder med en enkel øvelse, der beder jer om at læse et kort udsagn fra Skrifterne og at svare på et spørgsmål, hvis svar er selve udsagnet. Selv om det er let at udføre, vil øvelsen få jer til at reflektere over betydningen af udsagnene, der er citeret, og få jer til at lære dem udenad.

“Forbedringen af verden kan opnås gennem rene og prægtige gerninger, gennem prisværdig og sømmelig adfærd.”¹

1. Hvordan kan forbedringen af verden opnås? _____

“Pas på, O Bahá's folk, at I ikke vandrer ad de menneskers stier, hvis ord adskiller sig fra deres handlinger.”²

2. Hvilke stier skal vi ikke vandre ad? _____

“O Tilværelsens Søn! Kræv dig selv til regnskab hver dag, førend du kræves til regnskab.”³

3. Hvad skal vi gøre, før vi kræves til regnskab? _____

“Sig: O brødre! Lad handlinger, ikke ord, være jeres prydelser.”⁴

4. Hvad skal være vores sande prydelser? _____

“Hellige ord og rene og prægtige gerninger hæver sig mod det himmelske herlighedens rige.”⁵

5. Hvad gør rene og prægtige gerninger? _____

KAPITEL 2

Herunder er et antal øvelser, der er beslægtet med de citater, I netop har læst. De er ment som en hjælp til at reflektere yderligere i jeres gruppe over betydningen af citaterne og skal ikke udføres mekanisk. Det betyder ikke, at alle øvelserne behøver meget diskussion. Der, hvor øvelsen imidlertid er udfordrende, vil gruppens tutor hjælpe med at gennemgå den grundigt.

1. Prisværdig betyder noget, der fortjener ros. Hvilke af følgende er prisværdige?
 At være en god arbejder
 At respektere andre
 At have lyst til at studere
 At være en løgner
 At være doven
 At hjælpe andre
2. Hvad betyder "før du kræves til regnskab"? _____

3. Hvilke af de følgende udsagn er sande?
 Der er så få gode mennesker i verden, at deres handlinger ikke har nogen effekt.
 Noget er korrekt, når det er i overensstemmelse med andre menneskers meninger.
 Noget er korrekt, når det er i overensstemmelse med Guds læresætninger.
4. Hvilke af de følgende er rene og prægtige gerninger?
 At passe og undervise børn
 At stjæle
 At bede for andres fremgang
 At lyve lidt for at redde sig ud af vanskeligheder
 At hjælpe andre og forvente en belønning
5. I hvilke af de følgende situationer adskiller personens ord sig fra hans eller hendes gerninger?
 En person bliver ved med at gentage, at vi alle bør være forenede, men opfører sig på en måde, der skaber konflikt.

- _____ En person roser værdien af et kysk liv, men har seksuelle forhold uden for ægteskab.
- _____ En person drikker alkohol nu og da, mens vedkommende giver sig ud for at følge en religiøs tro, der forbyder alkohol.
- _____ En person er fortaler for lighed mellem mænd og kvinder, men som arbejdsgiver betaler han kvinder mindre for det samme job.

6. Er det tilladt for en bahá'í at skrifte for en anden? _____
7. Hvad skal vi gøre i stedet for at skrifte? _____

8. Hvad betyder "den guddommelige herligheds himmel"? _____

9. Hvilken effekt har onde gerninger på verden? _____

10. Hvilken effekt har onde gerninger på dem, der begår dem? _____

KAPITEL 3

Læs og reflekter nu over de følgende citater fra Skrifterne. Prøv derefter at lære dem udenad.

"Sandfærdighed er grundlaget for alle menneskelige dyder."⁶

1. Hvad er grundlaget for alle menneskelige dyder? _____

"Uden sandfærdighed er fremgang og succes, i alle Guds verdener, umulig for enhver sjæl."⁷

2. Hvad er umuligt uden sandfærdighed? _____

"Forskøn jeres tunger, O mennesker, med sandfærdighed, og smyk jeres sjæle med ærlighedens ornament."⁸

3. Hvad skal vi forskønne vores tunger med? _____

4. Hvad skal vi smykke vores sjæle med? _____

“Lad jeres øje være kysk, jeres hånd trofast, jeres tunge sandfærdig og jeres hjerte oplyst.”⁹

5. Hvordan skal vores øje være? _____ Vores hånd? _____
Vores tunge? _____ Vores hjerte? _____

“De, der bor inden for Guds tabernakel og er indsat på sæder af evigtvarende herlighed, vil nægte, selv om de er ved at dø af sult, at strække deres hænder frem og ulovligt tilrane sig deres næstes ejendom, hvor nedrig og værdiløs han end måtte være.”¹⁰

6. Hvad skal vi nægte at gøre, selv om vi er ved at dø af sult? _____

KAPITEL 4

Som I sandsynligvis har bemærket i kapitel 2, kræver nogle af øvelserne præcise svar. I de tilfælde, hvor der er tvivl om svaret, vil gruppens tutor være i stand til at hjælpe dig og de andre i gruppen med at nå til enighed. I andre øvelser er det diskussionen i sig selv, der er værdifuld, og der forventes ikke noget bestemt svar. I det følgende er øvelse 3 af den første slags, og øvelse 6 er i den sidste kategori.

1. Sandfærdighed er grundlaget for alle menneskelige dyder. Nævn fem dyder: _____

2. Kan vi erhverve disse dyder uden sandfærdighed? _____

3. Hvilke af følgende udsagn er sande?

_____ En person kan være retfærdig, selv om han lyver.

_____ Den, der stjæler, har en trofast hånd.

_____ En trofast hånd tager aldrig, hvad der ikke tilhører den.

- _____ At læse pornografiske bøger og blade er i modstrid med Bahá'u'lláhs råd om at have et øje, der er kysk.
- _____ Sandfærdighed betyder "ikke at lyve".
- _____ Ærlighed er sjælens smykke.
- _____ En person, der ikke er sandfærdig, kan udvikle sig åndeligt.
- _____ Det er i orden at lyve en gang imellem.
- _____ At stjæle er acceptabelt for Gud, hvis man er sulten.
- _____ At tage noget uden tilladelse fra ejeren er ikke at stjæle, når vi har til hensigt at returnere det senere.
- _____ Når vi handler ærligt og er retfærdige og sandfærdige, bliver vores hjerte oplyst.
- _____ Det er umuligt at drive en forretning med succes uden at snyde en lille smule.

4. Er det muligt at lyve for sig selv? _____
5. Hvad mister vi, når vi lyver? _____

6. Hvordan ville verden være, hvis vi alle talte sandt og var ærlige? _____

KAPITEL 5

Læs de følgende citater og prøv at lære dem udenad. At lære citater fra Skrifterne udenad er meget udbytterigt, og du bør yde dit bedste for at gøre det. Det er selvfølgelig ikke alle, der har let ved at lære udenad. At gøre en indsats hjælper imidlertid med at indgravere idéerne i vores hjerter og sind og at udtrykke dem i ord så tæt på den originale tekst som muligt.

“En venlig tunge er magneten for menneskers hjerter. Den er åndens brød, den iklæder ordene mening, den er kilden til visdommens og forståelsens lys.”¹¹

1. Hvordan kan en venlig tunge beskrives? _____

2. Hvilken effekt har en venlig tunge på ord? _____

“O I Herrens elskede! I denne hellige Guddommelige Ordning er konflikt og splid på ingen måde tilladt. Enhver aggressor fratager sig selv Guds nåde.”¹²

3. Hvad er ifølge dette citat ikke tilladt i denne Guddommelige ordning? _____

4. Hvad gør aggressoren mod sig selv? _____

“Intet som helst kan på denne Dag påføre denne Sag større skade end uenighed, strid, fremmedgjorthed, stridigheder og apati blandt Guds elskede.”¹³

5. Hvilke forhold kan påføre Guds Sag den største skade? _____

“Vær ikke tilfreds med kun at vise venlighed med ord alene; lad dit hjerte brænde af kærlig hensyntagen til alle, der krydser din vej.”¹⁴

6. Hvilken slags venskab bør ikke tilfredsstille os? _____

7. Hvad bør brænde klart i vores hjerter? _____

“Når en tanke om krig kommer, så bekæmp den med en stærkere tanke om fred. En tanke om had skal ødelægges af en stærkere tanke om kærlighed.”¹⁵

8. Hvad bør en tanke om krig bekæmpes med? _____

9. Hvad bør en tanke om had bekæmpes med? _____

KAPITEL 6

Med de ovenstående citater i tankerne skal I nu lave følgende øvelser:

1. På hvilken måde fungerer en venlig tunge som en magnet? _____
2. Hvilke af de følgende udsagn kommer fra en venlig tunge?
____ “Lad være med at forstyrre mig!”
____ “Hvorfor forstår du ikke det her?”
____ “Vil du være sød at vente lidt?”
____ “Sikke nogle forfærdelige børn!”
____ “Tak, det var sødt af dig.”
____ “Jeg har ikke tid nu. Jeg har travlt.”
3. I hvilke af de følgende situationer er der konflikt og splid til stede?
____ To mennesker udtrykker forskellige meninger om en sag under en rådslagning.
____ To mennesker bliver vrede og skændes med hinanden under en rådslagning.
____ To mennesker stopper med at deltage i en ugentlig andagt, fordi de ikke længere er på talefod.
____ Gruppemedlemmer, der skal samarbejde om et projekt, bliver ved med at beklage sig; de siger hver især, at de andre ikke laver deres opgaver.
4. Hvilke af de følgende situationer viser tegn på fremmedgørelse?
____ To venner går forbi hinanden på gaden, men ignorerer hinanden.
____ En person ankommer til et andagtsmøde, og alle hilser varmt på hende.
____ Selv om de er høflige mod hinanden, er to medlemmer i en gruppe tøvende med at deltage i et projekt sammen.
5. Beslut om de følgende udsagn er sande:
____ Man skal sige præcis, hvad man synes om andre; det er lige meget, om deres hjertes bliver sårede.
____ Det er i orden at lyve for at undgå konflikt.
____ Konflikt kan overvindes med kærlighed og venlighed.
____ Ord er mere virkningsfulde, når de bliver sagt med kærlighed.
____ Det er i orden at slås, hvis det er den anden, der begynder.
____ Man har ret til at tale skarpt til andre, hvis man er syg eller ked af det.
____ Det er ikke venligt at le ad andre, når de gør noget forkert.
____ Når der er nag mellem venner, bør hver af dem gøre en særlig anstrengelse for at komme tættere på den anden.
____ Når der er nag mellem venner, skal hver af dem vente på, at den anden gør et forsøg på at nærme sig.

KAPITEL 7

Læs citaterne herunder og lær dem udenad:

“ . . . bagtalelse slukker hjertets lys og tilintetgør sjælens liv.”¹⁶

“Røb ikke andres synder, så længe du selv er en synder.”¹⁷

“Tal intet ondt, at du ikke skal høre det talt til dig, og overdriv ikke andres fejl, at dine egne fejl ikke skal synes store . . .”¹⁸

“O Tilværelsens Søn! Hvorledes kunne du glemme dine egne fejl og være optaget af andres fejl?”¹⁹

1. Hvilken effekt har bagtalelse på den, der bagtaler? _____

2. Hvad skal vi være opmærksomme på, før vi røber andre menneskers synder? _____

3. Hvad vil der ske med os, hvis vi overdriver andres fejl? _____

4. Hvad skal vi huske, når vi tænker på andre menneskers fejl? _____

KAPITEL 8

Lav de følgende øvelser med de ovenstående citater i tankerne:

1. Hvad sker der med sjælens fremskridt hos en person, der fokuserer på andres fejl? _____

2. Hvilken effekt har bagtalelse på et samfund? _____

3. Hvad gør du, når en ven begynder at snakke om en andens fejl? _____

4. Beslut om følgende udsagn er sande:
_____ Når vi taler om en persons virkelige fejl, bagtaler vi ikke.

- _____ Når vi taler om en persons gode egenskaber og hans fejl på samme tid, bagtaler vi ikke.
- _____ Bagtalelse er blevet en vane i vores samfund, og vi bør disciplinere os selv til at undgå det.
- _____ Hvis den, der lytter, lover ikke at gentage, hvad vi siger om en anden person, sker der ikke nogen skade ved at bagtale.
- _____ Bagtalelse er en af enhedens største fjender.
- _____ Hvis vi vænner os til at tale om andre mennesker hele tiden, kan vi let komme til at bagtale.
- _____ Når folks forskellige egenskaber diskuteres på et Lokalt Åndeligt Råds møde for at danne en komite, er det bagtalelse.
- _____ Når vi føler trang til at bagtale, skal vi tænke på vores egne fejl.
- _____ Når vi ved, at en person gør noget, der kan skade Troen, skal vi diskutere det med de andre bahá'ier.
- _____ Når vi ved, at nogen gør noget, der skader Troen, skal vi kun informere det Lokale Åndelige Råd.
- _____ Det er ikke forkert, hvis ægtefolk taler indbyrdes om andre menneskers fejl, da de jo ikke skal have hemmeligheder for hinanden.

KAPITEL 9

Formålet med denne del er, som det blev nævnt i begyndelsen, at hjælpe deltagerne i deres bestræbelser på at udvikle og styrke vanen med at læse afsnit fra de Hellige Skrifter hver dag og at reflektere over deres betydning. At læse Guds vers hver morgen og aften er én af Bahá'u'lláhs læresætninger, der fremmer vores åndelige udvikling. Det følgende citat minder os om den gave, vi modtager, når vi opfylder denne pligt, og I opfordres til at lære den udenad:

“Fordyb jer i Mine ords hav, at I kan afsløre dets hemmeligheder og opdage alle de visdommens perler, der ligger skjult i dets dyb.”²⁰

Efter at have fuldført denne del ønsker I måske at anskaffe en bog med Bahá'u'lláhs Skrifter og bruge den til daglig læsning. De Skjulte Ord er god at begynde med.

REFERENCES

1. Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 39, pp. 36–37.
2. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), CXXXIX, par. 8, p. 345.
3. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 31, p. 11.
4. *Ibid.*, Persian no. 5, p. 24.
5. *Ibid.*, Persian no. 69, p. 46.
6. 'Abdu'l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, par. 40, p. 39.
7. *Ibid.*
8. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXVI, par. 6, p. 336.
9. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2005 printing), no. 9.5, p. 138.
10. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXVII, par. 3, p. 338.
11. *Ibid.*, CXXXII, par. 5, p. 327.
12. *Will and Testament of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1944, 2013 printing), p. 26.
13. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, V, par. 5, p. 8.
14. From a talk given on 16 and 17 October 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 1.7, p. 6.
15. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 21 October 1911, *ibid.*, no. 6.7, p. 22.
16. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXV, par. 3, p. 300.
17. *The Hidden Words*, Arabic no. 27, p. 10.
18. *Ibid.*, Persian no. 44, p. 37.
19. *Ibid.*, Arabic no. 26, p. 10.
20. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, LXX, par. 2, p. 154.

Bøn

Formål

At reflektere over betydningen af bøn
og at styrke vanen med at bede regelmæssigt

KAPITEL 1

Hensigten med Ruhi Institutets kurser er at hjælpe deltagerne med at gå ad tjenestens sti. Vi går ad denne sti tilskyndet af et tosidet formål – at vokse åndeligt og intellektuelt og at bidrage til transformeringen af samfundet. Disse to aspekter af vores formål er uadskillelige. Bahá'u'lláh formaner os i en passage:

“Fortab jer ikke i jeres egne problemer; lad jeres tanker være rettet mod det, som vil genoprette menneskehedens lykke og helliggøre menneskers hjerter og sjæle.”¹

I en anden passage gør Han det klart:

“... jordiske mennesker er trådt fra absolut intethed ind i skabelsens rige med det formål at kunne arbejde for verdens forbedring og leve sammen i enighed og harmoni.”²

Hvad vores indre tilstand angår, erklærer Han:

“Et rent hjerte er som et spejl; rens det med kærlighedens glans og løsrivelse fra alt undtagen Gud, at den sande sol kan skinne deri og den evige morgen gry.”³

Og ‘Abdu’l-Bahá fortæller os:

“Jeres hjerter skal være rene og jeres hensigter oprigtige, for at I kan blive modtagere af de guddommelige gaver.”⁴

1. Hvad bør være fokus for vores tanker og problemer? _____

2. Hvad er formålet med, at vi fra absolut intethed er trådt ind i skabelsens rige? _____

3. Hvad skal vi rense vores hjerters spejl med? _____

4. Hvilke betingelser tiltrækker guddommelige gaver? _____

5. Er nogen af de følgende sande?
 - Først skal du tage vare på dig selv, og så kan du tage vare på andre.

- Hvis du altid er i gang med at hjælpe andre, vil du ende med at tabe dine egne mål af syne.
- Du er din egen bedste ven.
- Det vigtigste er at finde ud af, hvad der gør dig glad.
- Følg dine drømme, og de vil lede dig til lykken.
- Så længe du ikke sårer andre, er det lige meget, hvad du gør.
- Det er i orden, at dine motiver er selviske, bare du gør noget godt.

KAPITEL 2

En overbevisning, som er central for vores tosidede formål, er, at vi alle er skabt ædle. Bahá'u'lláh siger:

“O Søn af Ånd! Jeg skabte dig rig, hvorfor bringer du dig selv i fattigdom? Ædel gjorde Jeg dig, hvormed fornædler du dig? Ud af kundskabens essens gav Jeg dig væsen, hvorfor søger du oplysning hos andre foruden Mig? Ud af kærlighedens ler formede Jeg dig, hvordan kan du være optaget af en anden? Vend dit blik mod dig selv, at du kan finde Mig inden i dig, mægtig, kraftfuld og selvbestående.”⁵

At udfylde mellemrummene nedenfor vil hjælpe dig med at reflektere over denne passage.

O Søn af Ånd! Jeg skabte dig _____, hvorfor bringer du dig selv i _____
 _____? _____ gjorde Jeg dig, hvormed _____ du dig? Ud
 af _____ gav Jeg dig væsen, hvorfor
 _____ du _____ hos andre foruden _____? Ud af
 _____ ler _____ Jeg dig, hvordan kan du _____
 _____ af en anden? Vend dit _____ mod dig selv, at du
 kan finde _____ inden i dig, _____, _____ og
 _____.”

For at være tro mod vores sjæles ædelhed, må vi vende os til Kilden for vores væren og søge oplysning fra Ham. En af de vigtigste måder, hvorpå man kan opnå dette, er at bede. Shoghi Effendi, Troens Beskytter, fortæller os, at dens væsentligste mål er “udviklingen af den enkelte og samfundet gennem tilegnelse af åndelige dyder og styrker. Det er menneskets sjæl, der først skal ernæres. Og denne åndelige føde får man bedst ved at bede.”⁶

KAPITEL 3

Gud er den Alvidende, den Alvise. Han skabte os og ved, hvad der er i vores hjerter, og hvad der er bedst for os. Han har ikke behov for vores bønner. Så hvorfor beder vi?

‘Abdu’l-Bahá forklarer:

“I den mest ophøjede form for bøn beder mennesket kun af kærlighed til Gud, ikke fordi de frygter Ham eller helvede eller håber på nåde eller himlen. . . . Når et menneske forelsker sig i et andet menneske, er det umuligt for det at lade være med at nævne navnet på sin elskede. Hvor meget vanskeligere er det da ikke at lade være med at nævne Guds navn, når man er begyndt at elske Ham. . . . Det åndelige menneske finder ingen glæde i noget andet end i ihukommelse af Gud.”⁷

Og i et svar på et spørgsmål, forklarer Han:

“Hvis en ven elsker en anden, er det da ikke naturligt, at han skulle ønske at sige det? Selv om han ved, at vennen kender til hans kærlighed, ønsker han ikke alligevel at fortælle ham om den? . . . Det er sandt, at Gud kender alle hjerters ønsker, men impulsen til at bede er naturlig og udspringer af menneskets kærlighed til Gud.”⁸

1. Færdiggør de følgende sætninger:
 - a. I den _____ bøn, _____ vi kun af _____ til Gud, ikke fordi vi frygter Ham eller _____ eller håber på _____ eller _____ .
 - b. Når vi forelsker os i et andet menneske, er det _____ at lade være med at nævne _____ . Hvor meget _____ er det ikke at lade være med at nævne _____ navn, når man er kommet til at _____ Ham.
 - c. Et åndeligt menneske finder _____ i noget andet end i _____ af Gud.
2. Hvorfor beder vi? _____

3. Hvad betyder “ihukommelse af Gud”? _____

4. Hvad ønsker en person, der elsker en anden, allermost inderligt? _____

5. Hvorfra udspringer trangen til at bede? _____

KAPITEL 4

I en bøn åbenbaret af Bahá'u'lláh, læser vi:

“Jeg anråber Dig . . . om at gøre min bøn til en ild, der vil brænde de slør bort, der har udelukket mig fra Din skønhed, og et lys, der vil lede mig til Dit Nærværs hav.”⁹

I den samme bøn beder vi Gud:

“Gør min bøn, O Min Herre, til en kilde af levende vande, hvorved jeg kan leve så længe, som Dit herredømme varer, og kan nævne Dig i enhver verden af Dine verdener.”¹⁰

1. På hvilken måde kan bøn være som en ild? Hvad fortærer den? _____

2. Nævn nogle slør, der udelukker os fra Gud: _____

3. Kan bøn være som et lys? Hvortil kan det lede os? _____

4. Kan bøn være som en kilde af levende vande? Hvad skænker den vores sjæle? _____

KAPITEL 5

Læs og reflekter over de følgende ord af ‘Abdu’l-Bahá:

“Der findes ikke noget mere sødmefyldt i eksistensens verden end bøn. Mennesket skal leve i en andagtsfuld stemning. Den mest velsignede tilstand er tilstanden under bøn og bønfoldelse. Bøn er samtale med Gud. Den største opnåelse eller den mest sødmefyldte tilstand er intet andet end samtale med Gud. Den skaber

åndelighed, skaber ihukommelse og himmelske følelser, afføder nye tiltrækninger fra Riget og fremmer den højere intelligens' modtagelighed.”¹¹

1. Hvad er den mest sødmefyldte tilstand i eksistensens verden? _____

2. Hvad betyder vendingen “andagtsfuld stemning”? _____

3. Nævn nogle af de karaktertræk, der skabes af bøn: _____

4. Gennemgå de citater, I har studeret i disse få kapitler, og skriv fem sætninger om bønnens natur.
 - Bøn er _____
 - Bøn er _____
 - Bøn er _____
 - Bøn er _____
 - Bøn er _____

KAPITEL 6

Læs de følgende ord af Bahá'u'lláh og mediter over dem:

“Istem, O Min tjener, versene fra Gud, der er blevet modtaget af dig, som de er istemt af dem, der er draget Ham nær, at sødmen i din sang kan antænde din egen sjæl og tiltrække alle menneskers hjerter. Hvem der end, ene i sit kammer, fremsiger versene åbenbaret af Gud, for ham skal Den Almægtiges engle, overalt sprede duften af ordene talt af hans mund og få hvert et retsindigt menneskes hjerte til at banke. Omend han i begyndelsen forbliver uvidende om deres virkning, må dog, før eller siden, den nåde, der skænkes ham, påvirke hans sjæl. Således er mysterierne i Guds åbenbaring blevet bestemt i kraft af viljen hos Ham, der er Kilden til magt og visdom.”¹²

1. Hvad betyder ordet “istem”? _____

2. Hvordan skal vi istemme Guds vers? _____

3. Hvad betyder ordet “fremsige”? _____

4. Hvad betyder ordet “sprede”? _____

5. Hvilken virkning vil vores melodis sødme have på vores egne sjæle? _____

6. Hvilken virkning vil vores melodis sødme have på andres hjerter? _____

KAPITEL 7

Du ønsker måske at lære de følgende to passager fra en bøn åbenbaret af Bahá'u'lláh udenad:

“O Gud, min Gud! Se ikke på mine håb og mine handlinger, nej, se snarere på Din vilje, der har omfattet himlene og jorden. Ved Dit største Navn, O Du alle nationers Herre! Jeg har kun ønsket det, du ønskede, og elsker kun det, Du elsker.”¹³

“Alt for ophøjet er Du til, at lovprisningen fra dem, der er Dig nær, kan stige op til Din nærheds himmel, eller til at hjerternes fugle hos dem, der er Dig hengivne, kan nå til døren i Din port. Jeg bevidner, at Du er blevet helliget over alle egenskaber og er helliggjort over alle navne. Ingen Gud er der undtagen Dig, Den mest ophøjede, den Alherlige.”¹⁴

KAPITEL 8

‘Abdu’l-Bahá forklarer:

“Det sømmer sig for tjeneren at bede til og søge om bistand fra Gud og indtrængende anmode og bønfalde om Hans hjælp. Noget sådant tilkommer

tjenestens stade, og Herren vil forordne, hvad Han end ønsker, i overensstemmelse med Sin fuldendte visdom.”¹⁵

Og Han forklarer:

“Ånd har indflydelse; bøn har åndelig virkning. Derfor beder vi: ‘O Gud! Helbred denne syge!’ Måske vil Gud svare. Betyder det noget, hvem der beder? Gud vil besvare enhver tjeners bøn, hvis den er indtrængende. Hans nåde er umådelig, ubegrænset. Han besvarer alle Sine tjeneres bønner. Han besvarer denne plantes bøn. Planten beder potentielt: ‘O Gud! Send mig regn!’ Gud besvarer bønnen, og planten vokser. Gud vil besvare alle og enhver.”¹⁶

Det er naturligt, at vi i vores bønner beder Gud opfylde vores behov. Således beder vi om sundhed for os selv og for dem, vi holder af, vi beder om åndelig og materiel fremgang for vores familier, og vi beder om ledelse. Vi beder om styrke, om tro og om bekræftelse på tjenestens sti. Når vi beder til Gud, skal vi naturligvis huske, at vores mål er at afstemme vores vilje med Guds vilje. Derfor må vi bede om, at Hans vilje sker, og være rede til at underordne os den. Hvis du lærer de følgende ord af ‘Abdu’l-Bahá udenad, vil de være dig en kilde til glæde og forsikring til enhver tid.

“O du, der vender dit ansigt mod Gud! Luk dine øjne for alt andet, og åbn dem for den Alherliges rige. Bed alene Ham om, hvad end du ønsker; søg alene hos Ham, hvad end du søger. Med et blik skænker Han hundrede tusinde håb, med et øjekast helbreder han et hundrede tusind uheldelige onder, med et nik påfører Han balsam på hvert sår, med et glimt frigør Han hjerterne fra sorgens lænker. Han gør, som Han gør, og hvilken tilflugt har vi? Han udfører Sin vilje, Han befaler det, Han behager. Da er det bedre for dig at bøje dit hoved i underkastelse og sætte din lid til den AlBarmhjertige Herre.”¹⁷

KAPITEL 9

Fra alt, hvad vi har undersøgt indtil nu, er det klart, at dét, at vende sig til Gud i bøn, er en væsentlig betingelse for et åndeligt liv. Hvor sødmefyldt er det ikke at bede til Gud, kort efter vi vågner om morgenen, og om aftenen, før vi går i seng. Den tid, vi bruger på at bede hver dag, og antallet af bønner, vi siger, afhænger af vores behov og vores åndelige tørst. Ved hver lejlighed er vi i stand til at vælge mellem de mange bønner, der er åbenbaret af Bahá’u’lláh, Báb og ‘Abdu’l-Bahá. Bahá’u’lláh har imidlertid også åbenbaret tre daglige obligatoriske bønner. Shoghi Effendi siger:

“De daglige obligatoriske bønner er tre i antal. Den korteste består af et enkelt vers, som skal fremsiges én gang i løbet af døgnet ved middagstid. Den mellemlange, der begynder med ordene: ‘Herren er vidne på, at der ingen anden Gud er end Ham,’ skal fremsiges tre gange om dagen, om morgenen, ved middagstid og om aftenen. Denne bøn ledsages af bestemte fysiske handlinger og gestus. Den lange bøn, som er den mest detaljerede af de tre, skal kun fremsiges én gang i løbet af fireogtyve timer, og på et hvilket som helst tidspunkt, man har lyst til at gøre det.

Den troende er helt fritstillet til at vælge en hvilken som helst af disse tre bønner, men er forpligtet til at fremsige én af dem og i overensstemmelse med de særlige anvisninger, der måtte følge med.”¹⁸

Og han fortsætter:

”Disse daglige obligatoriske bønner, samt nogle få specielle, som Bønnen for Helbredelse og Tavlen til Ahmad, er af Bahá’u’lláh blevet udrustet med en særlig kraft og betydning og skal derfor accepteres således og fremsiges af de troende med ubetinget tro og tillid, så de gennem dem kan komme i tættere forbindelse med Gud og identificere sig mere fuldstændigt med Hans love og forskrifter.”¹⁹

De tre obligatoriske bønner, der er åbenbarede af Bahá’u’lláh, siges alene. Den slags menighedsbøn, hvor en daglig bøn fremsiges i en gruppe i overensstemmelse med bestemte ritualer, eksisterer ikke i bahá’í-troen. Bønnen for den døde er den eneste fællesbøn, der er foreskrevet af bahá’í loven. Den skal fremsiges af en af de tilstedeværende før jordfæstelsen, mens de øvrige i gruppen står i tavshed.

1. Hvad betyder ordet “obligatorisk”? _____

2. Hvor mange daglige bønner har Bahá’u’lláh åbenbaret? _____

3. Skal vi fremsige alle tre bønner hver dag? _____
4. Hvis vi vælger at sige den lange obligatoriske bøn, hvor mange gange skal vi så fremsige den? _____
5. Hvor mange gange, hvis vi vælger at sige den mellemlange bøn? _____
6. Hvor mange, hvis vi vælger den korte obligatoriske bøn? _____
7. Nævn nogle af de bønner, der har en særlig kraft: _____

8. Lær, hvis du ikke allerede har gjort det, den korte obligatoriske bøn udenad:

“Jeg bevidner, O min Gud, at Du har skabt mig for at kende Dig og tibede Dig. Jeg vidner i denne stund om min magtesløshed og Din styrke, om min armod og Din rigdom.

Der er ingen anden Gud end Dig, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående.”²⁰

9. Hvad bevidner vi i denne bøn? _____

KAPITEL 10

Vi skal huske, at, ud over de velsignelser, vi modtager ved at adlyde loven om obligatorisk bøn, og den næring vi får ved at bede andre bønner hver for sig, så løftes vores sjæle op, når vi hører bønner reciteret ved både store og små sammenkomster. Bahá'u'lláh fortæller os:

“Saml jer i den største glæde og kammeratskab, og recitér versene åbenbart af den barmhjertige Herre. Ved at gøre dette, vil dørene til sand kundskab blive åbnet til jeres indre væsen, og I vil derfor føle jeres sjæle udrustet med standhaftighed og jeres hjerter fyldt med strålende fryd.”²¹

Vi glædes alle meget over at vide, at der verden over sker en tusindtallig forøgelse af andagtsmøder, hvor venner og naboer samles for at være i dyb forbindelse med Gud. Det Universelle Retfærdighedens Hus skriver:

“Andagtsmøder er anledninger, hvor enhver sjæl kan deltage, indånde de himmelske dufte, opleve bønnens sødme, meditere over det Skabende Ord, blive ført på åndens vinger og samtale med den ene Elskede. Der skabes følelser af fællesskab og fælles formål, især i de åndeligt ophøjede samtaler, der naturligt opstår ved sådanne lejligheder, og gennem hvilke ‘det menneskelige hjertes by’ kan åbne sig.”²²

Når vi føler os bevæget til at bede, venter vi stille et øjeblik for at rense vores sind for de verdslige ting. Mens vi beder, holder vi vores tanker centreret om Gud. Efter vi har fremsagt bønner, forbliver vi tavse i nogen tid og bevæger os ikke pludseligt ind i en anden aktivitet. Det samme er tilfældet, når vi på et møde lytter til bønner, der bliver fremsagt af andre. Ved sådanne lejligheder opretholder vi en respektfuld holdning og følger ordene nøje, som om det var os selv, der fremsagde dem.

1. Med hvilken indstilling skal vi samles, når vi fremsiger Guds vers? _____

2. Hvilken effekt vil det have, at vi mødes for at fremsige Guds vers? _____

3. På andagtsmøder kan enhver sjæl

- _____ ,
- _____ ,
- _____ ,
- _____ ,
- _____ og
- _____ .

4. Hvilke følelser opstår på andagtsmøder? _____

5. Hvad er effekten af de åndeligt opløftede samtaler, der helt naturligt opstår på andagtsmøder? _____

6. Skriv nogle få ord om den respektfulde holdning, vi skal vise, når vi beder, uanset om vi er alene eller til en sammenkomst.

KAPITEL 11

Den første del af denne bog fokuserede på vanen med at læse passager fra skrifterne hver dag og tænke over deres betydning. I reflekterede her over betydningen af bøn og har, som et resultat, forstærket vanen at bede dagligt. Det forrige kapitel gjorde jer opmærksomme på vigtigheden af at bede sammen. Alt, hvad I har studeret indtil videre, har forberedt jer til, hvis I ønsker det, at foretage en første handling på tjenestens sti: at være vært for et andagtsmøde.

Som et første skridt ønsker I måske at lære nogle bønner udenad og finde en mulighed for at dele dem med et par venner. Samtidig kunne I sikre jer, at I deltager i mindst ét andagtsmøde i jeres samfund og regnes blandt dets begejstrede tilhængere. Til sidst vil du så

måske beslutte at være vært for et andagtsmøde selv og invitere dine venner, familiemedlemmer og naboer til at samles regelmæssigt til bøn og fællesskab. Det er ikke ualmindeligt, at to eller tre deltagere på dette kursus starter et sådant andagtsmøde sammen.

Som du kan forestille dig, er der ingen formler for, hvordan et andagtsmøde skal organiseres. Men det er helt klart en samling af venner, hvor bønner tilbydes, passager fra skrifterne læses, og opløftende samtaler finder sted – alt sammen i en markant åndelig atmosfære. Kan du sige et par ord om hver af de følgende idéer i forbindelse med at være vært for et andagtsmøde?

At invitere på en varm og kærlig måde: _____

At skabe omgivelser, hvor man føler sig velkommen: _____

At opretholde en atmosfære af ærbødighed: _____

At fremme et fællesskab fyldt med glæde: _____

At opmuntre til åndeligt opløftende samtaler: _____

REFERENCES

1. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), XLIII, par. 4, p. 105.
2. Bahá'u'lláh, in *Trustworthiness: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (London: Bahá'í Publishing Trust, 1987), no. 21, p. 5.
3. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), no. 2.43, p. 31.
4. From a talk given on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), p. 127.
5. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 13, pp. 6–7.
6. From a letter dated 8 December 1935 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), no. 71, p. 31.
7. Words of 'Abdu'l-Bahá, cited by J. E. Esslemont, *Bahá'u'lláh and the New Era: An Introduction to the Bahá'í Faith* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2017 printing), p. 106.
8. Ibid.
9. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), pp. 7–8.
10. Ibid., p. 9.
11. Words of 'Abdu'l-Bahá, cited in *Star of the West*, vol. 8, no. 4 (17 May 1917), p. 41.
12. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXVI, par. 2, p. 334; also in *Bahá'í Prayers*, p. iii.
13. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers*, pp. 8–9.
14. Ibid., p. 12.
15. 'Abdu'l-Bahá, in *Prayer and Devotional Life*, no. 24, p. 7.
16. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 August 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, p. 345.

17. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 22.1, pp. 75–76.
18. From a letter dated 10 January 1936 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Prayer and Devotional Life*, no. 61, p. 25.
19. From a letter dated 10 January 1936 written on behalf of Shoghi Effendi, quoted in *Bahá'í Prayers*, p. 301.
20. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers*, p. 4.
21. Bahá'u'lláh, in *Prayer and Devotional Life*, no. 68, p. 29.
22. From a message dated 29 December 2015, published in *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), no. 35.49, p. 232.

Livet og Døden

Formål

At forstå, at livet ikke blot består
af denne verdens omskiftelser,
men finder dets sande betydning
i sjælens udvikling

KAPITEL 1

Den menneskelige sjæl er hævet over materie og den fysiske verden. I en af Sine taler forklarer ‘Abdu’l-Bahá:

“Disse fysiske legemer er sammensat af atomer; når disse atomer begynder at skilles ad, begynder de at gå i opløsning. Da kommer det, vi kalder død . . .”¹

“Det er anderledes med sjælen. Sjælen er ikke en kombination af enkelte dele, den er ikke sammensat af mange atomer, den består af én udelelig substans og er derfor evig. Den hører ikke til under det fysiske skaberværk; den er udødelig!”²

1. Hvad betyder “sammensat af”? _____
2. Er den menneskelige sjæl sammensat af forskellige elementer på samme måde som fysiske kroppe? _____
3. Er den menneskelige sjæl en fysisk enhed? _____

KAPITEL 2

I et brev, skrevet på vegne af Beskytteren, fastslås det, at “menneskets sjæl bliver til ved befrugtningen”.² I et svar til et spørgsmål om betydningen af “befrugtning” bemærker Det Universelle Retfærdighedens Hus:

“Man har ikke fundet noget i Bahá’í Skrifterne, der præcist angiver det biologiske øjeblik og karakteren af begivenheden beskrevet som ‘undfangelse’. Brugen af udtrykket i en lægelig sammenhæng lader også til at være upræcis. Én opfattelse af undfangelse er ganske vist, at den indtræffer ved befrugtningen; en anden opfattelse er, at den indtræffer efter befrugtning og implantering, begyndelsen af graviditet. Således er det ikke muligt at vide, hvornår sjælens forbindelse med det fysiske finder sted, og sådanne spørgsmål kan ikke blive løst ved menneskelig tanke eller undersøgelse, da de handler om den åndelige verdens mysterier og selve sjælens natur.”³

1. Hvornår bliver menneskets sjæl til? _____

2. Beskriver udtrykket “befrugtning” et bestemt biologisk tidspunkt? _____

KAPITEL 3

Forbindelsen mellem sjæl og krop er ikke materiel; sjælen kommer hverken ind i eller forlader kroppen og optager ikke fysisk rum. Dens tilknytning til kroppen er ligesom den, lyset har med et spejl, der reflekterer det. Lyset, der fremkommer i spejlet, er ikke inden i det. På samme måde er sjælen ikke inden i kroppen. Som ‘Abdu’l-Bahá tilkendegiver,

“ . . . den rationelle sjæl, eller den menneskelige ånd, eksisterer ikke gennem dette legeme ved en uløselig forbindelse – det vil sige, den træder ikke ind i det; for uløselig forbindelse og indtræden er karakteristiske træk ved legemer, og den rationelle sjæl er helliggjort over dette. Den kom aldrig ind i dette legeme til at begynde med, så at den skulle trænge til en anden bolig, når den forlod det. Nej, åndens forbindelse med legemet er lige som denne lampes forbindelse med et spejl. Hvis spejlet er poleret og fuldendt, kommer lampens lys til syne deri, og hvis spejlet er itu eller dækket med støv, forbliver lyset skjult.”⁴

1. Udfyld de tomme linjer i sætningerne nedenfor.
 - a. Den rationelle sjæl, eller _____, eksisterer ikke gennem dette legeme ved en uløselig forbindelse – det vil sige, at sjælen ikke _____.
 - b. Den _____, eller den menneskelige ånd, eksisterer ikke gennem dette legeme ved en uløselig forbindelse – det vil sige, den træder ikke ind i det; for uløselig forbindelse og indtræden er _____, og den rationelle sjæl er _____.
 - c. Den kom aldrig _____ til at begynde med, så den skulle trænge _____, når den forlod det.
 - d. Åndens forbindelse med legemet er lige som denne _____.
 - e. Hvis spejlet er poleret og fuldendt, _____ til syne deri.
 - f. Hvis spejlet er itu eller dækket med støv, _____.
2. På baggrund af det, som vi har studeret indtil nu, beslut da, om det følgende er sandt:

- _____ Sjælen hører ikke til i den fysiske verden.
- _____ Sjælen er inde i legemet.
- _____ Legemet ejer sjælen.
- _____ Sjælen er udødelig.
- _____ Individet får sin begyndelse, når sjælen forener sig med fosteret.
- _____ Livet begynder, når individet bliver født til denne verden.
- _____ Individets fysiske eksistens fortsætter efter døden.
- _____ Livet består af de ting, der sker med os hver dag.

3. Brug billedet med lyset og spejlet for at beskrive forbindelsen mellem sjælen og legemet: _____
- _____
- _____
- _____
- _____

KAPITEL 4

Der er en ganske særlig forbindelse mellem sjælen og legemet, som tilsammen danner et menneske. Denne forbindelse varer kun ved, så længe det jordiske liv varer ved. Når forbindelsen mellem dem stopper, vender hver af dem tilbage til deres oprindelse – kroppen til støvets verden og sjælen til Guds åndelige verdener, hvor den fortsætter med at gøre fremskridt. ‘Abdu’l-Bahá erklærer:

“Den menneskelige ånd har en begyndelse, men ingen slutning: Den lever for altid.”⁵

I en af Sine taler uddyber Han:

“Ånden har ikke brug for et legeme, men legemet har brug for ånd, ellers kan det ikke leve. Sjælen kan leve uden et legeme, men legemet, uden en sjæl, dør.”⁶

Og Beskytteren forklarer:

“Med hensyn til menneskets sjæl: Ifølge Bahá’í Læren opstår den menneskelige sjæl, når det menneskelige embryo dannes, og forsætter med at udvikle sig og gennemgå uendelige stadier af eksistens efter sin adskillelse fra legemet. Dens fremgang er således uendelig.”⁷

1. Svar på de følgende spørgsmål med de ovenstående citater i tankerne:
- a. Behøver kroppen en sjæl? _____

- b. Behøver sjælen en krop? _____
- c. Hvad sker der med forbindelsen mellem krop og sjæl, når vi dør? _____

- d. Hvad sker der med sjælen efter døden? _____

- e. Hvor længe fortsætter sjælens udvikling? _____

- f. Hvornår slutter livet? _____

2. Beslut om det følgende er i overensstemmelse med det, som vi har studeret i disse kapitler:
- _____ Døden er en straf.
- _____ Forbindelsen mellem legeme og sjæl varer kun ved i det fysiske liv.
- _____ Legemet kan gøre fremskridt for evigt.
- _____ Sjælen vil gøre fremskridt for evigt.
- _____ Døden er slutningen på livet.
- _____ Der vil komme en dommens dag, hvor vores legemer vil genopstå.
- _____ I døden vil sjælen have mere frihed, end den havde inden.
- _____ Livet slutter med døden.
- _____ Vi bør frygte døden.
- _____ Mad, tøj, hvile og fritid er nødvendigt for sjælen.
- _____ Sjælen bliver træt, når kroppen opbruger sin energi.
- _____ Sjælen bliver ikke berørt af kroppens sygdomme og svagheder.
- _____ Mennesket vil stadig have fysiske behov efter døden.

KAPITEL 5

Vi har set, at sjælen ikke optager fysisk rum og ikke bevæger sig i forhold til naturens love, som fysiske enheder gør det. Sjælen udøver indflydelse i verden gennem legemets mellemkomst, men det er ikke den eneste måde, hvorpå sjælen udøver sin kraft. Bahá'u'lláh erklærer:

“Sandelig siger Jeg, den menneskelige sjæl er ophøjet over al fremkomst og tilbagegang. Den er stille, og alligevel stiger den op; den bevæger sig, og alligevel er den stille.”⁸

Og ‘Abdu’l-Bahá fortæller os:

“Vid, at den menneskelige ånds indflydelse og perception er dobbelt; det vil sige, den menneskelige ånd har to virknings- og forståelsesmåder. Den ene måde foregår gennem formidling fra kroppens anordninger og organer. Således ser det med øjet, hører med øret og taler med tungen. . . .

Den anden måde for åndens indflydelse og virksomhed er uden disse kropslige anordninger og organer.”⁹

1. Udfyld de tomme linjer i de følgende sætninger:
 - a. Den menneskelige sjæl er ophøjet over al _____ og _____ .
 - b. Den er _____ , og alligevel _____ _____ .
 - c. Den _____ _____ , og alligevel er den _____ .

2. Beskriv de to måder, gennem hvilke sjælen opfatter og udøver indflydelse i denne verden: _____

3. Kan du give eksempler på sjælens indflydelse og handling uden legemlig mellemkomst? _____

KAPITEL 6

Læs nu, i lyset fra de foregående kapitler, det følgende citat fra Bahá’u’lláhs Skrifter:

“Du skal vide, at menneskets sjæl er ophøjet over og er uafhængig af alle legemets og sindets svagheder. At en syg person viser tegn på svaghed skyldes hindringer, der lægger sig imellem hans sjæl og hans legeme, for selve sjælen forbliver uberørt af enhver som helst legemlig lidelse. Tænk over lampens lys. Selv om et ydre objekt kan forstyrre dens udstråling, fortsætter selve lyset med at skinne med uformindsket styrke. På samme måde bliver enhver sygdom, der plager det menneskelige legeme, en forhindring, der står i vejen for, at sjælen kan udtrykke

sin iboende styrke og kraft. Når den forlader kroppen, vil den imidlertid vise en sådan overlegenhed og åbenbare en sådan indflydelse, som ingen kraft på jorden kan være lig med. Enhver ren, enhver forfinet og helliggjort sjæl vil blive udrustet med en kolossal magt og vil fryde sig med overmåde stor glæde.”¹⁰

1. Forklar med dine egne ord, hvordan sjælen forbliver upåvirket af svagheder i krop og sind, og hvad der vil blive åbenbart ved dens adskillelse fra kroppen.

2. Vil vi bevare vores særpræg, efter vores fysiske legemer er døde? _____

KAPITEL 7

Bahá'u'lláh siger:

“Og nu angående dit spørgsmål om menneskets sjæl og dens overlevelse efter døden. Du skal i sandhed vide, at sjælen, efter sin adskillelse fra kroppen, vil fortsætte med at gøre fremskridt, indtil den opnår Guds nærvær i en tilstand og beskaffenhed, som hverken tiders eller århundreders omvæltninger eller denne verdens forandringer eller tilfældigheder kan ændre. Den vil vare ved så længe som Guds Rige, Hans suverænitæt, Hans herredømme og magt vil vare ved. Den vil manifestere Guds tegn og Hans egenskaber og vil åbenbare Hans kærlige omsorg og gavmildhed.”¹¹

1. Hvor længe vil sjælen fortsætte med at udvikle sig efter den fysiske død? _____

2. I hvilken tilstand vil sjælen fortsætte sin evige rejse mod Guds nærvær? _____

3. Nævn nogle af de egenskaber og tegn, som sjælen vil åbenbare i den tilstand: _____

4. På baggrund af det vi har studeret indtil nu, beslut da, om det følgende er sandt:

_____ Guds Rige varer evigt.

_____ Sjælen har evnen til at åbenbare Guds egenskaber.

_____ De bønner, som vi beder for de afdøde, har ingen virkning på deres sjæles udvikling.

_____ Sjælen holder aldrig op med at eksistere.

KAPITEL 8

Bahá'u'lláh erklærer:

“Du skal vide, at ethvert lyttende øre, hvis det holdes rent og ubesudlet, til alle tider og fra enhver retning, skal lytte til den stemme, som ytrer disse hellige ord: “Sandelig, Vi er Guds, og til Ham skal vi vende tilbage.” Mysterierne omkring menneskets død og hans genkomst er ikke blevet åbenbaret og kan stadigvæk ikke tydes. . . .

Døden tilbyder enhver tillidsfuld troende det bæger, som i sandhed er livet. Den forærer lykke og er frydens frembærer. Den skænker det evige livs gave.

Hvad angår dem, som har smagt frugten af menneskets jordiske eksistens, som er erkendelsen af den ene sande Gud, ophøjet være Hans herlighed, så er deres liv hinsides sådan, at Vi ikke er i stand til at beskrive det. Kundskaben derom er hos Gud, alene, alle verdeneres Herre.”¹²

“O Søn af det Højeste! Jeg har gjort døden til et glædens sendebud for dig. Hvorfor er du bedrøvet? Jeg skabte lyset for at kaste dets glans over dig. Hvorfor tilhyller du dig for det?”¹³

1. Hvilke af de følgende udsagn er sande?

_____ Menneskets sjæl kommer fra Gud og vil vende tilbage til Ham.

_____ Al viden om livet efter døden er hos Gud.

_____ For den tillidsfulde troende er døden livet.

_____ Døden er glædens budbringer.

_____ Dødens mysterier er kendt af alle.

_____ Vi bør skatte livets gavmildhed uden at være bange for døden, for den er glædens budbringer.

- _____ Det er ikke nødvendigt at forberede sig på livet i den næste verden.
- _____ Hvad vi har behov for i Kongerigets verden, skal opnås dér.
- _____ Formålet med livet er at tilegne sig de evner, der er nødvendige for livet i den næste verden.
- _____ Sandt liv begynder, når man dør og kommer til det guddommelige Kongerige.
- _____ Sandt liv begynder i denne verden og fortsætter efter den fysiske død.

2. Nævn nogle af de evner, som mennesket får i livmoderens verden: _____

3. Hvilke evner bør vi erhverve i denne verden til livet efter døden? _____

KAPITEL 10

Bahá'u'lláh erklærer:

“Menneskets hele opgave på denne Dag er at opnå den andel af nådens hav, som Gud lader strømme ud til ham. Lad derfor ingen tænke på, om beholderen er stor eller lille. Nogles andel kan ligge i et menneskes håndflade, andres andel fylder måske en kop og atter andres endog en fire-fem liters beholder.”¹⁵

1. I lyset af ovenstående citat, svar da på følgende spørgsmål:

a. Hvad har alle mennesker pligt til på denne Dag? _____

b. Nævn nogle af de velsignelser, du har modtaget fra Gud: _____

c. Hvad henviser ordet “beholder” til i ovenstående citat? _____

d. Hvorfor skal vi ikke se på størrelsen af den evne, vi er blevet udstyret med? _____

e. Nævn nogle af de ting, som forhindrer os i at modtage vores del af Guds nåde:

2. Hvilket af det følgende er sandt?

_____ “Omfanget” af vores evne refererer til, hvor dygtige vi er.

_____ For at tjene Gud må vi glemme vores svagheder og sætte hele vores lid til Ham.

_____ Hvis vi i denne verden ikke udvikler de evner, som Gud har skænket os, vil vores sjæle være svage, når vi kommer til den næste verden.

KAPITEL 11

Bahá'u'lláh erklærer:

“Du har spurgt Mig om sjælens natur. Vid i sandhed, at sjælen er et Guds tegn, en himmelsk ædelsten, hvis virkelighed de mest lærde mennesker ikke har været i stand til at begribe, og hvis mysterium intet sind, lige meget hvor skarpsindigt, nogensinde kan håbe på at løse. Den er den første blandt alt det skabte til at erklære sin Skabers fortræffelighed, den første til at erkende Hans herlighed, til at holde fast i Hans sandhed og til at bøje sig ned i tilbedelse for Ham.”¹⁶

1. Udfyld de tomme felter i de følgende sætninger:

a. Sjælen er et _____.

b. Sjælen er en _____, hvis _____ de mest lærde mennesker ikke har været i stand til at begribe, og hvis _____ intet sind, lige meget hvor skarpsindigt, nogensinde kan håbe på _____.

c. Sjælen er den _____ til at erklære _____.

d. Sjælen er den første til at _____ Guds herlighed.

e. Sjælen er den første til at _____ Guds sandhed.

f. Sjælen er den første til at _____ i tilbedelse for Ham.

2. Hvilke af de følgende er sande?

_____ “At løse” betyder at finde ud af.

- _____ Bland alle skabte ting er den første til at anerkende Gud den menneskelige hjerne.
- _____ “Skarpsindigt” betyder klogt.
- _____ En lærd person forstår sjælens mysterie.
- _____ Kun lærde filosoffer kan forklare Guds storhed.
- _____ Det er ikke nødvendigt at tænke på sjælen, for vi vil aldrig blive i stand til at forstå den.

KAPITEL 12

Bahá'u'lláh erklærer:

“I er ligesom fuglen, der stiger op med sine mægtige vingers fulde kraft og med fuldstændig og frydefuld tillid, gennem himlens uendelighed, indtil den, drevet til at tilfredsstille sin sult, længselsfuldt vender sig mod jordens vand og ler, og efter den er blevet fanget i sit begærs net, finder den sig magtesløs til at genoptage sin flugt til de riger, hvorfra den kom. Uden kraft til at ryste den byrde af sig, der tynger dens tilsølede vinger ned, er den fugl, der hidtil var en beboer i himlene, nu tvunget til at søge et tilholdssted i støvet. Derfor, O Mine tjenere, tilsmuds ikke jeres vinger med egensindige og tomme lysters ler, og lad dem ikke blive plettet af misundelsens og hadets støv, for at I ikke må blive forhindret i at svæve i Min guddommelige kundskabs himle.”¹⁷

1. Fuldfør sætningerne nedenfor.
 - a. Fuglen, som Bahá'u'lláh refererer til i citatet, er _____ .
 - b. Denne fugl er en beboer i _____ .
 - c. Hvis dens vinger er tilsølede, er den tvunget til at søge sit hjem i _____ .

2. Svar nu på følgende spørgsmål:
 - a. Hvordan bliver sjælens “vinger” tilsølede? _____

 - b. Nævn nogle af de byrder, der tynger sjælens vinger, ligesom “jordens vand og ler”:

 - c. Nævn nogle af de ting, der kan forhindre os i at svæve i de guddommelige kundskabs himle: _____

d. Hvorfor ville en sjæl bytte sit himmelske hjem for denne verdens støv? _____

3. Beslut om de følgende udsagn er sande:

_____ Jordiske bindinger hindrer vores åndelige udvikling.

_____ Vores vildfarelse og forfængelige ønsker holder os tilbage fra at flyve i guddommelige kundskabs himle.

_____ Misundelse og had er naturlige træk i mennesket og belaster ikke sjælen.

_____ Vi kan løsrive os selv fra de byrder, der forhindrer os i at svæve gennem himlens uendelighed, ved at frigøre os fra denne verdens ting.

_____ Sjælens hjem er i denne verden.

KAPITEL 13

Bahá'u'lláh siger:

“Efter at have skabt verden og alt, hvad der lever og bevæger sig i den, valgte Han, ved Sin uindskrænkede og suveræne Viljes direkte virke, at tildele mennesket den unikke udmærkelse og evne til at kende Ham og elske Ham – en evne, der nødvendigvis må betragtes som den skabende impuls og det primære formål, der ligger til grund for hele skabelsen. . . . På den inderste virkelighed af hver eneste skabt ting har Han kastet lyset fra et af Sine navne og gjort den til modtageren af herligheden fra et af Sine kendetegn. På menneskets virkelighed har Han imidlertid koncentreret stråleglansen fra alle Sine navne og kendetegn og gjort den til et spejl på Sit eget Selv. Alene blandt alt det skabte er mennesket blevet udvalgt til så fornem en gunst, så varig en gavmildhed.”¹⁸

1. Udfyld de tomme felter nedenunder.

a. Gud valgte at tildele mennesket den unikke udmærkelse og evne til at _____ og _____ .

b. På den inderste virkelighed af _____ har Han kastet lyset fra _____ , og gjort den til modtageren _____ fra et af Sine kendetegn.

c. På menneskets virkelighed har Han imidlertid koncentreret stråleglansen fra _____ og _____, og gjort den til et spejl _____.

2. Svar nu på de følgende spørgsmål:

a. Kan du nævne nogle af Guds egenskaber? _____

b. Hvilke af Guds egenskaber kan den menneskelige sjæl afspejle? _____

c. Hvordan kan disse egenskaber vise sig? _____

d. Til hvilken særlig gunst er mennesket blevet udvalgt? _____

3. Hvilke af følgende er sande?

_____ Mennesket er ikke blevet 'udmærket' i forhold til resten af skabelsen.

_____ Evnen til at kende Gud og elske Ham er den skabende impuls og det primære formål, der ligger til grund for hele skabelsen.

_____ Enhver skabt tings virkelighed er modtageren af en af Guds egenskaber.

_____ Den menneskelige sjæl kan afspejle alle Guds egenskaber.

KAPITEL 14

Bahá'u'lláh fortæller os:

“Disse energier, hvormed den guddommelige gavmildheds Dagstjerne og den himmelske vejlednings Kilde har udstyret menneskets virkelighed, ligger imidlertid latent i ham, ligesom flammen er skjult i stearinlyset, og lysets stråler potentielt er til stede i lampen. Disse energiers udstråling kan være sløret af verdsligt begær, ligesom solens lys kan være skjult under det støv og skidt, der dækker spejlet. Hverken stearinlyset eller lampen kan antændes ved deres egne bestræbelser uden hjælp, ej heller vil det nogensinde blive muligt for spejlet selv at befri sig for sit støv. Det er klart og åbenbart, at indtil en flamme fænger, vil lampen aldrig blive tændt, og medmindre snavset bliver fjernet fra spejlets

overflade, kan det aldrig repræsentere billedet af solen, ej heller reflektere dens lys og herlighed.”¹⁹

1. Hvad betyder “latent”? _____

2. Nævn nogle af de evner, der er latente i menneskets sjæl? _____

3. Hvilket potentiale har en lampe? _____
4. Hvilket potentiale har et spejl? _____
5. Hvad skal man gøre ved en lampe for at få den til at lyse? _____

6. Hvad skal man gøre ved et spejl for at få det til at reflektere lyset? _____

7. Kan lampen og spejlet selv manifestere deres potentiale? _____
8. Hvordan kan vi sammenholde disse to eksempler med den menneskelige sjæls tilstand?

9. Hvem kan få menneskets sjæl til at vise sit potentiale? _____

KAPITEL 15

Bahá'u'lláh erklærer:

“Døren til kundskab om Den Gamle af Dage har altid været, og vil for evigt forblive, lukket for menneskenes øjne. Intet menneskes forståelse vil nogensinde få adgang til Hans hellige forgård. Men som et tegn på Sin barmhjertighed og som et bevis på Sin kærlige omsorg, har Han for menneskene manifesteret Sin guddommelige vejlednings Dagstjerner, symbolerne på Sin guddommelige enhed og har forordnet kundskaben om disse helliggjorte Skabninger som værende

identisk med kundskaben om Sit eget Selv. Den, der end erkender dem, har erkendt Gud. Den, der end lytter til deres kalden, har lyttet til Guds Stemme, og den, der end bevidner sandheden i deres Åbenbaring, har bevidnet sandheden om Gud Selv. Den, der end vender sig bort fra dem, har vendt sig bort fra Gud, og den, der end ikke tror på dem, har ikke troet på Gud. Hver og en af dem er Guds Vej, som forbinder denne verden med rigerne hinsides, og Hans Sandheds Målestok for enhver i kongerigerne på jorden og i himlen. De er Guds Manifestationer blandt mennesker, vidnesbyrdene om Hans Sandhed og tegnene på Hans herlighed.”²⁰

1. Med ovenstående citat i tankerne, svar da på følgende spørgsmål:
 - a. Er det muligt for os at kende Gud direkte? _____
 - b. Hvordan kan vi så kende Gud? _____

 - c. Nævn nogle af den guddommelige ledelses dagstjerner? _____

 - d. Hvilken stemme har de, der har lyttet til Guds manifestationer, lyttet til? _____

 - e. Hvem vender vi os bort fra, når vi ignorerer kaldet fra Guds manifestationer? _____

2. Gør følgende sætninger færdige:
 - a. Døren til kundskab om Den Gamle af Dage har altid været, og vil for evigt forblive, _____ .
 - b. Intet menneskes forståelse vil nogensinde få adgang til _____
_____ .
 - c. Gud sendte Sine manifestationer som _____ på Sin _____
og et bevis på Sin _____ .
 - d. Kundskaben om Guds manifestationer er identisk med _____
_____ .
 - e. Hvem der end erkender dem, har _____ .
 - f. Hvem der end lytter til deres kalden har _____ .
 - g. Hver og én af dem er Guds vej, som _____
_____ .

3. Hvilke af de følgende udsagn er sande?

- _____ Vi kan vokse åndeligt blot gennem vores anstrengelser.
- _____ Gud har givet os forstand, og det er tilstrækkeligt for vores udvikling.
- _____ Vi vil udvikle os åndeligt ved at erkende Guds manifestationer og behøver ikke at gøre mere.
- _____ Vi kan udvikle os åndeligt ved at erkende Guds manifestationer og gøre en indsats for at leve efter Hans lære.
- _____ Vi kan kende Gud direkte.
- _____ Mennesket kan blive helt som Gud.
- _____ Gud er ophøjet over menneskelig forståelse.
- _____ Når vi lytter til ordene fra Guds manifestationer, lytter vi til Guds Stemme.

KAPITEL 16

Bahá'u'lláh erklærer:

“Guds Profeter og Budbringere er blevet nedsendt med det ene formål at vejlede menneskeheden til Sandhedens lige Vej. Det underliggende formål for deres åbenbaring har været at opdrage alle mennesker, så at de i dødsøjeblikket i den yderste renhed og hellighed og med absolut frigjorthed må stige op til Den Højstes trone.”²¹

Og i et andet afsnit siger Han:

“Mennesket er den største Talisman. Manglen på sand uddannelse har imidlertid berøvet ham det, som han naturligt besidder. Gennem ét ord, som udgik fra Guds mund, blev han kaldt til live; gennem endnu et ord blev han ledet til at erkende Kilden til sin oplæring; ved endnu et ord blev hans stode og skæbne sikret. Det Store Væsen siger: Betragt mennesket som en mine rig på ædelstene af uvurderlig værdi. Uddannelse er det eneste, der kan få det til at åbenbare sine skatte og gøre menneskeheden i stand til at drage nytte deraf. Hvis noget menneske skulle meditere over det, som Skrifterne, nedsendt fra Guds hellige Viljes himmel, har åbenbaret, ville han uden besvær erkende, at deres formål er, at alle mennesker skal betragtes som én sjæl, så at seglet, der bærer ordene “Riget vil blive Guds” må blive prentet på hvert et hjerte, og lyset fra Guddommelig gavmildhed, nåde og barmhjertighed må indhulle hele menneskeheden.”²²

1. Med hvilket formål er Guds profeter og sendebud blevet nedsendt? _____

2. Hvad er formålet, der ligger til grund for deres åbenbaring? _____

3. Hvad betyder ordet “talisman”? _____

4. Hvad er konsekvensen af mangel på ordentlig uddannelse? _____

5. Hvad kan en god uddannelse bevirke? _____

6. Hvad er Kilden til vores uddannelse? _____
7. Hvad er vores skæbne? _____

8. Nævn nogle af de ædelstene, som uddannelse åbenbarer? _____

9. Hvad vil vi uden besvær erkende, når vi mediterer over de hellige skrifter? _____

KAPITEL 17

Bahá'u'lláh udtaler:

“Du har desuden spurgt Mig om sjælens tilstand efter dens adskillelse fra legemet. Du skal i sandhed vide, at hvis menneskets sjæl har vandret på Guds veje, vil den visselig vende tilbage og gå til Den Elskedes herlighed. Ved Guds retfærdighed! Den skal opnå et stade, sådan som ingen pen kan skildre eller nogen tunge beskrive. Den sjæl, som er forblevet trofast over for Guds sag, og uden vaklen stod fast på Hans Sti, vil efter sin opstigning besidde en sådan styrke, at alle de verdener, som Den Almægtige har skabt, kan gavnes gennem ham.”²³

1. Gør følgende sætninger færdige:
 - a. Hvis menneskets sjæl har vandret ad Guds veje, vil den visselig, _____
_____.
 - b. Den vil opnå et stade, som _____
eller _____.
 - c. Den _____ der er blevet forblevet _____ over for
_____, og uden vaklen stod fast på Hans sti, vil efter sin opstigning
besidde _____, at alle de verdener, som _____
_____, kan _____ gennem Ham.

KAPITEL 18

Bahá'u'lláh siger:

“Velsignet er den sjæl, som ved timen for dens adskillelse fra legemet, er rensset for Jordens folkeslags nytteløse indbildninger. En sådan sjæl lever og bevæger sig i overensstemmelse med sin Skabers Vilje og træder ind i det allerhøjeste Paradis. Himlens Jomfruer, beboere i de mest ophøjede boliger, vil kredse om den, og Guds Profeter og Hans udvalgte vil søge dens selskab. Med dem vil den sjæl samtale frit og vil berette dét for dem, som den har måttet tåle på Guds, alle verdeneres Herres, sti.”²⁴

“Han bør tilgive den syndige og aldrig foragte hans lave stade, for ingen ved, hvordan hans eget endeligt skal blive. Hvor ofte har en synder ikke i dødens time opnået troens essens og, idet han drak den udødelige drik, tog sin flugt til Forsamlingen i Det Høje! Og hvor ofte har en hengiven troende ikke, i timen for sin sjæls opstigen, været så forandret, så at han faldt i den dybeste fornedrelse.”²⁵

1. Hvordan bør vores sjæls tilstand være, når den adskilles fra kroppen? _____

2. Nævn nogle nytteløse indbildninger: _____

3. I hvilken tilstand vil en sjæl, der er rensset fra tomme indbildninger, leve og bevæge sig efter døden? _____

-
-
4. Hvem vil ledsage en sådan sjæl? _____

 5. Vil disse sjæle være i stand til at samtale med Guds profeter og Hans udvalgte? ____

 6. Ved vi på forhånd, hvordan vores liv vil ende? _____
 7. Hvad kan vi gøre nu for at opnå det evige liv, der er bestemt for os? _____

KAPITEL 19

‘Abdu’l-Bahá forklarer:

“Ligesom menneskets sjæl lever evigt efter at have afkastet dette elementære legeme, er den, som alt eksisterende, uden tvivl i stand til at udvikle sig, og således kan man bede for en bortgået sjæls fremskridt, for tilgivelse, for at blive gjort til modtageren af guddommelige gunstbevisninger, gavmildheder og nåde. Det er derfor, man i bønnerne af Bahá’u’lláh bønfalder om Guds forladelse og tilgivelse for dem, der er steget op til den næste verden. Endvidere, ligesom mennesker har behov for Gud i denne verden, så har de også behov for Ham i den næste. Skabningerne er bestandigt i nød, og Gud er bestandigt fuldstændig uafhængig af dem, hvad enten det er i denne verden eller i den kommende verden.”²⁶

Hvorfor bør vi bede for de afdødes sjæle?

KAPITEL 20

‘Abdu’l-Bahá skriver:

“Når den menneskelige sjæl svæver bort fra denne flygtige støvbunke og stiger op til Guds verden, vil slør falde bort og sandheder vil komme frem og alt det, der før var ukendt, vil blive kendt og skjulte sandheder vil blive forstået.

Tænk over hvordan en skabning i livmoderen var døv og blind og stum; hvordan han var berøvet enhver form for sanser. Men så snart han kom ud af mørkets verden, kom han ind i denne lysets verden, og da så hans øjne, hans øre lyttede og hans tunge talte. På samme måde vil han, så snart han er ilet væk fra dette dødelige sted og ind i Guds Rige, blive født i ånden; da vil hans sansers øje blive åbnet, hans sjæls øre vil lytte, og alle de sandheder, som han før var uvidende om, vil blive klare og tydelige.”²⁷

1. Udfyld de tomme felter nedenfor.

a. Når menneskesjælen forlader denne verden, vil

- slør _____ ,
- sandheder _____ ,
- alt det, der før var ukendt, _____ ,
- skjulte sandheder _____ .

d. I _____ var vi _____ , _____ , og _____ .

e. Så snart vi kom ind i denne verden, da _____ vores øjne, vores ører _____ , og vores tunge _____ .

f. På samme måde vil vi, når vi kommer til Guds Rige, _____ _____ _____ .

g. Da vil vores _____ øje _____ , vores _____ øre vil _____ , og alle de _____ , som vi før var uvidende om, vil blive _____ og _____ .

2. Beslut om de følgende udsagn er sande:

_____ Når vi er i livmoderen, kender vi til denne verden.

_____ Vores tilstand efter døden er en skjult sandhed for os i dette liv.

_____ Horisonter, helt nye, vil åbne sig for os efter døden.

_____ Når vi dør, kommer vi tilbage til denne verden for at blive født igen.

KAPITEL 21

Bahá'u'lláh erklærer:

“Og nu angående dit spørgsmål om, hvorvidt menneskers sjæle fortsætter med at være bevidste om hinanden efter deres adskillelse fra kroppen. Du skal vide, at sjælene tilhørende Bahás folk, som er trådt ind i og er blevet modtaget i Den Karmoisinrøde Ark, vil omgås og være i nær forbindelse med hinanden og vil være så tæt forbundne i deres tilværelse, deres higen, deres mål og deres bestræbelser, at de vil være som én sjæl. Det er sandelig dem, der er veloplyste, som er skarpsynede, og som er udstyret med forståelse. Sådan er det blevet forordnet af Ham, som er Den Alvidende, Den Alvise.

Bahás folk, som er Guds Arks beboere, er hver og en udmærket klar over hinandens stade og forhold og er forenede i fortrolighedens og fællesskabets bånd. Men en sådan tilstand skal bero på deres tro og deres adfærd. De, som er af samme rang og stade, er fuldt ud klar over hinandens kapacitet, karakter, opnåelser og fortjenester. De, som er af en lavere grad, er imidlertid ude af stand til på tilstrækkelig vis at forstå det stade eller vurdere de fortjenester, som de, der er af en højere rang, har. Enhver vil modtage sin andel fra din Herre. Velsignet er det menneske, som har vendt sit ansigt til Gud og har vandret trofast i Hans kærlighed, indtil hans sjæl har grebet flugten op til Gud, alles Suveræne Herre, Den Mest Magtfulde, Den Evigtilgivende, Den Alnådige.”²⁸

1. Vil vi i den næste verden genkende mennesker, som vi har kendt i denne verden? ____
2. Hvor tæt vil forbindelsen mellem sjæle være i den næste verden? _____

3. Hvad vil forskelligheder og udmærkelser mellem sjæle afhænge af i den næste verden?

4. Er der nogen, der vil blive nægtet Guds nåde? _____

KAPITEL 22

Bahá'u'lláh formaner os:

“O Mine tjenere! Vær ikke bedrøvede i disse dage og på dette jordiske plan, hvis ting i modstrid med jeres ønsker er blevet forordnet og åbenbaret af Gud, for dage med lyksalig fryd, med himmelsk glæde, er helt sikkert i vente for jer. Verdener, hellige og åndeligt strålende, vil blive afsløret for jeres øjne. I er bestemt til af Ham, i denne verden og den hinsides, at tage del i deres velgerninger, at dele deres glæder og opnå en andel af deres opretholdende nåde. I vil uden tvivl opnå hver og en af dem.”²⁹

1. Beslut om det følgende er sandt:

_____ Vi bør være fyldt med sorg, når tingene ikke er, som vi ønsker dem.

_____ Alt, godt eller dårligt, er bestemt af Gud.

_____ Dage med lyksalig fryd venter os alle.

_____ Vi er sikre på at se verdener, der er hellige og åndeligt strålende.

_____ Det er vores bestemmelse at få del i fordelene i verdener, der er hellige og åndeligt strålende, både i dette liv og i det kommende liv.

2. Hvorfor bør vi ikke fyldes med sorg, når tingene udvikler sig modsat af det, vi ønsker?

3. Hvilket løfte giver Bahá'u'lláh os i dette citat? _____

KAPITEL 23

I denne del har I reflekteret over meningen med livet. I har lært en hel del om sjælens natur, formålet med livet i denne verden, nødvendigheden af at udvikle åndelige kvaliteter, og løftet vi fik om et evigt liv, strålende og fyldt med glæde. I anden del af denne bog talte vi om et dobbelt formål – at stræbe efter at udvikle vores egne åndelige og intellektuelle evner og at medvirke til samfundets forvandling. Her er der en mulighed for at vende tilbage til dét koncept og tænke over betydningen af at være opmærksom på begge aspekter af dette formål, i lyset af den viden I har opnået om sjælens udvikling. Jeres refleksioner kan måske drage nytte af at diskutere følgende emner i jeres gruppe.

1. *At udvikle åndelige kvaliteter*
2. *At adlyde Guds love*
3. *At bidrage til menneskehedens velfærd*
4. *At gå fremad på tjenestens sti*

REFERENCES

1. From a talk given on 10 November 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 29.12–13, p. 109.
2. From a letter dated 1 April 1946 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2010 printing), no. 1820, p. 537.
3. From a letter dated 28 July 2016 written on behalf of the Universal House of Justice.
4. 'Abdu'l-Bahá, in *Some Answered Questions* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2014, 2016 printing), no. 66.3, pp. 352–53.
5. *Ibid.*, no. 38.5, p. 220.
6. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 9 November 1911, published in *Paris Talks*, no. 28.16, p. 104.
7. From a letter dated 31 December 1937 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Lights of Guidance*, no. 680, p. 204.
8. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), LXXXII, par. 8, p. 183.
9. 'Abdu'l-Bahá, in *Some Answered Questions*, no. 61.1–2, p. 334.
10. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, LXXX, par. 2, p. 174.
11. *Ibid.*, LXXXI, par. 1, p. 176.
12. *Ibid.*, CLXV, par. 1–3, pp. 391–92.
13. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 32, p. 11.
14. From a talk given on 6 July 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), pp. 315–16. (authorized translation)
15. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, V, par. 4, p. 8.
16. *Ibid.*, LXXXII, par. 1, pp. 179–80.
17. *Ibid.*, CLIII, par. 6, pp. 370–71.
18. *Ibid.*, XXVII, par. 2, pp. 72–73.
19. *Ibid.*, XXVII, par. 3, p. 73.

20. Ibid., XXI, par. 1, pp. 54–55.
21. Ibid., LXXXI, par. 1, p. 177.
22. Ibid., CXXII, par. 1, pp. 293–94.
23. Ibid., LXXXII, par. 7, p. 182.
24. Ibid., LXXXI, par. 1, pp. 176–77.
25. Ibid., CXXV, par. 3, pp. 300–1.
26. ‘Abdu’l-Bahá, in *Some Answered Questions*, no. 62.3, pp. 340–41.
27. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 149.3–4, pp. 246–47.
28. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh*, LXXXVI, par. 1–2, pp. 192–93.
29. Ibid., CLIII, par. 9, p. 373.